

udskrivningsgrundlag højst vil kunne resultere i en modgående ændring i udligningsbeløbene, som svarer til 92 pct. af kommunens ekstra skatteprovenu.

For en hovedstadskommune sker det ved en reduktion af det udligningsniveau for hovedstadsudligningen, som den pågældende kommunes udligningsbeløb i hovedstadsudligningen beregnes med. Tilsvarende gælder for en kommune omfattet af udligningen for særligt ugunstig stillede kommuner. I dette tilfælde reduceres udligningsniveauet for den pågældende kommune i denne udligningsordning.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5 er en videreførelse af den hidtidige bestemmelse, som i den nuværende udligningslov findes i § 11, stk. 4. Bestemmelsen blev oprindeligt indført i 1988 på baggrund af nogle konkrete sager for at sikre, at hovedstadskommuner, der betaler til udligningen, ikke kan mindske udligningen ved at fastsætte en højere grundskyldspromille og sænke udskrivningsprocenten. Bestemmelsen vil træde i kraft i de tilfælde, hvor kommunens beskatningsniveau er højere end udskrivningsprocenten. I disse tilfælde beregnes et yderligere udligningsbeløb, der skal modsvare den fordel, kommunen ellers ville kunne få ved at have en lav udskrivningsprocent i forhold til grundskyldspromillen.

Til § 14

I denne bestemmelse fastsættes de nærmere regler om det kommunale bloktilskud. For tilkudsåret 2007 kan der herudover ske en særlig regulering af statstilskuddet til kommunerne efter det samtidig med dette forslag fremsatte lovforslag om »Lov om regulering af statstilskuddet til kommunerne i 2007«. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 vedrører fastsættelsen af det årlige bloktilskud. Disse bestemmelser er som udgangspunkt en videreførelse af de tilsvarende hidtidige bestemmelser om det kommunale bloktilskud. Men der er dog også visse ændringer, jf. nedenfor.

Af stk. 1 fremgår det, at bloktilskuddet som hidtil fastsættes årligt af finansministeren med Finansudvalgets tilslutning.

Stk. 2 indeholder de nærmere bestemmelser om fastsættelse af størrelsen af bloktilskuddet. I forhold til de hidtil gældende bestemmelser foreslås der her en ændring af pris- og lønreguleringen af bloktilskuddet, jf. stk. 2, nr. 2.

Den foreslåede pris- og lønregulering indebærer, at der hvert år foretages en pris- og lønregulering af bloktilskuddet, således at det reguleres op til det forventede pris- og lønniveau i tilkudsåret. Fordelen ved denne regulering er, at den er aktuel, således at reguleringen svarer til den pris- og lønudvikling, der for-

ventes for tilkudsåret. Der vil være tale om statens skøn over pris- og lønudviklingen for den kommunale sektor, som staten hvert år udarbejder bl.a. til brug for de årlige kommuneforhandlinger. Denne model vurderes at være mere hensigtsmæssig end den hidtidige model, der indebærer en kompensation for den faktiske pris- og lønudvikling i året to år før tilkudsåret.

Reglerne om kompensation gennem bloktilskuddet for opgaveændringer mv. i henhold til Det Udvidede Totalbalanceprincip videreføres, jf. stk. 2, nr. 3 og 4. I den hidtil gældende bestemmelse i nr. 4 er det fremgået, at bloktilskuddet reguleres for »kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i den bindende statslige regulering af kommunernes virksomhed i tilkudsåret«. Med dette forslag udgår ordet: »bindende«.

Forslaget har ikke til hensigt at ændre gældende praksis vedrørende Det Udvidede Totalbalanceprincip, men blot at præcisere lovteksten i overensstemmelse med det gældende administrationsgrundlag for Det Udvidede Totalbalanceprincip.

Forslaget indebærer i overensstemmelse med gældende praksis, at stk. 2, nr. 4, ikke begrænses til alene at vedrøre bindende regelændringer. Reguleringsområdet efter Det Udvidede Totalbalanceprincip omfatter umiddelbart bindende regelændringer, dvs. regelændringer, der gennemføres ved lov eller ved udstedelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller tilsvarende forskrifter. Reguleringsområdet er imidlertid ikke begrænset til kun at omfatte formelle regelændringer, der gennemføres ved lov, bekendtgørelse eller lignende. Også statslige initiativer, der er udformet som henstillinger eller vejledninger, men som efter deres indhold reelt har bindende karakter, indgår i reguleringsområdet. Der kan f.eks. være tale om henstillinger, der giver borgerne en velbegrunderet forventning om serviceudvidelser.

Dette gælder ligeledes enkeltafgørelser, der i kraft af en klar og væsentlig præcedens-virkning kan sidestilles med regler. Ophævelse af restriktioner, der direkte forhindrer kommunerne og regionerne i en i øvrigt mere økonomisk adfærd kan ligeledes falde ind under reguleringsområdet.

Sammenfattende er det således ikke det formelle grundlag for en regelændring - altså om der er tale om en lov, bekendtgørelse, vejledning eller lignende - men derimod regelændringens reelle indhold, der er afgørende for, om den giver anledning til regulering af statstilskuddet.

Det er de faktiske kommunale mer- eller mindreudgifter, der indgår i beregningen af reguleringen af tilskuddet. Frivilligt afholdte kommunale udgifter ind-